

0' 3' 1'

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ.

Ἐκδιδόμενος καθ' ἑκάστον δεκαπενθήμερον εἰς δύο τυπογραφικὰ φύλλα.

Ἀνταλλάσσεται πρὸς πᾶσαν ἡμερίδα καὶ περιοδικὸν σύγγραμμα.

Φυλλάδιον Θ'. καὶ Γ'. τοῦ Ἀπριλίου 1849.

Ἐμπεριέχονται.

- Α'. ΑΝΑΛΥΣΙΣ τοῦ περὶ παραπροσθείας λόγου τοῦ Δημοσθένους ὑπὸ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΒΑΜΒΑ καθηγητοῦ τῆς Φιλολογίας καὶ Ῥητορικῆς ἐν τῷ τοῦ Ὁ θ ω ν ο ς Πανεπιστημίῳ σελ. 257 — 284.
- Β'. ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ, ἤτοι περὶ τοῦ πρὸς τὴν παιδείαν ζήλου τῶν Ἰωαννιτῶν, ἔτι δὲ καὶ περὶ Δωδώνης, ὑπὸ ΑΛΕΞΙΟΥ ΠΑΛΛΗ καθηγητοῦ τῆς Ἱατρονομικῆς ἐν τῷ τοῦ Ὁ θ ω ν ο ς Πανεπιστημίῳ σελ. 285 — 290.
- Γ'. ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ (Καλυδῶνος ἐν Αἰτωλίᾳ, Ἀχρίδος κλπ. τῆς Μακεδονίας) ΤΕΩΣ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ σελ. 290 — 299.
- Δ'. ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ καὶ ἰδίως περὶ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΡΓΥΡΙΑΔΟΥ σελ. 299 — 304.
- Ε'. ΜΙΣΘΟΣ ΑΡΕΤΗΣ ΕΠΑΙΝΟΣ ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς Β'. Ἑξαμηνίας τοῦ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟῦ ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΥ σελ. 305 — 307.
- ς'. ΠΕΡΙ ΦΥΓΗΣ ΚΑΙ ΕΞΟΡΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ κατὰ τὸν Γερμανὸν Δρύμαννον ὑπὸ Β. ΣΧΙΝΑ σελ. 307 — 319.
- Ζ'. Ἔτι περὶ τῆς Β. ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟῦ ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΥ σελ. 320.
-

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ.

Ζῶμεν εἰς καιροὺς πολυταράχους καὶ εἰς τὰ προοίμια μεγάλων καὶ γενναίων μεταβολῶν. Οὐδέποτε ἡ Εὐρώπη μετὰ τὴν μεγάλην καὶ ἐκπληκτικὴν ἐκείνην τῶν ἔθνων μετανάστευσιν ὑπῆρξε τὸ θέατρον τοιούτων ἀγώνων, τηλικούτων μεταβολῶν, τασσῶντων σπαραγμῶν ὅπως τὴν σήμερον. Δὲν μάχονται σήμερον βασιλεῖς πρὸς βασιλεῖς, στρατοὶ πρὸς στρατοὺς, διὰ νὰ εὐχαριστηθῇ ἡ προσβληθεῖσα φιλοτιμία τοῦ ἑνός ἢ ἡ κενοδοξία τοῦ ἄλλου, διὰ νὰ κατορ-

θωθή ἐμπορική τις συνθήκη, ἢ ἐπαρχία τις νὰ γίνη ὑποτελὴς ἄλλου τινὸς κράτους. Ὁ παρὼν ἀγὼν, ὁ ἐνεστὼς καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην πόλεμος εἶναι ἐμφύλιος, εἶναι πεισματώδης, εἶναι καταστρεπτικός. Ἐπαπειλεῖ νὰ ἐπιχέῃ τὸ σκότος τῆς βαρβαρότητος, νὰ καταστρέψῃ ἀνθηρὰς καὶ περικαλλεῖς μητροπόλεις, νὰ πυρπολήσῃ συλλογὰς πολυτίμων καὶ σπανίων μνημείων καὶ κειμηλίων, διὰ τσοσούτων χρόνων καὶ τηλικούτων ἀγώνων κατορθωθείσας. Εἰς τῶν μεγαλοπόλεων τὰς λαοπληθεῖς ἀγυῖας, παρὰ τὰ ἀνάκτορα, τὰ πανεπιστήμια, τὰς βιβλιοθήκας, τὰ ταμεῖα τῆς φυσικῆς καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων, παρὰ τοὺς μεγαλοπρεπεῖς τοῦ ὑψίστου ναοὺς, ἐκεῖ μαίνονται δύο λυσσώδη στρατόπεδα ἀδελφῶν ἀλληλοκτονουμένων, καὶ ὅ, τι ἀλλόφυλος δὲν ἤθελεν εὐχερῶς ἀποτολήμῃσι πολέμιος, τὴν πυρπόλησιν λέγω ἀξιολόγων μνημείων, τοῦτο τὴν σήμερον ἀνοσιούργησαν ἐν Βιέννῃ καὶ Δρέσδῃ καὶ Μεσσήνῃ, καὶ ἀνοσιουργήσουσιν ἴσως καὶ ἐν Ῥώμῃ καὶ Βενετίᾳ καὶ ἐν πολλαῖς ἐτέραις Εὐρωπαϊκαῖς πόλεσι. Ἐπικατάρτοι οἱ αἵτιοι τῶν τοιούτων δυστυχημάτων! ἀνάθεμα κατ' ἐκείνων, ὅσοι ὑπὸ αἰσχροῦς φιλοδοξίας οἰστρηλατούμενοι ὥπλισαν ἀδελφοὺς κατ' ἀδελφῶν!

Ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους φωνή τις γενναία ἀκουσθεῖσα ἀπὸ τῶν ὀχθῶν τῆς Σαίνης προσεκάλει ὅλους σχεδὸν τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς, ἐπὶ πολιτισμῷ καὶ σοφίᾳ δοξαζομένους λαοὺς, εἰς ἀπαιτήσιν τῆς ἐκπληρώσεως ὑποσχέσεων, τὰς ὁποίας οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ ἡγεμόνες ἐν καιροῖς ἐπιμελείας δεομένοις, καὶ εἰς δυσχερεῖς περιστάσεις, ὅτε ἐστενοχωροῦντο ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος, εἶχον δώσει εἰς τοὺς λαοὺς τῶν, νὰ κυβερνῶσι δηλονότι αὐτοὺς συνταγματικῶς καὶ φιλελευθέρως. Μόλις ἡ μεγάλη ἐκείνη ἠκούσθη φωνή, καὶ εὐθὺς ἐγένετο κατάδηλον, ὅτι οἱ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες, καὶ τοι ἔχοντες ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τσοσῦτα μέσα πρὸς πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν τῶν, ἑκατομμύρια, στρατοὺς, πολεμοφόδια, τὴν ἐφορίαν καὶ τὴν διοίκησιν τῆς ἀγωγῆς, τῆς παιδείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ὑπ' αὐτοὺς λαῶν, τὴν λογοκρίσιν καὶ τσοσῦτα ἄλλα· ἐγένετο λέγω κατάδηλον ὅτι δι' ἀπάντων τούτων οὐδὲν εἶχον κατορθώσει πρὸς περιορισμὸν τῶν φιλελευθέρων φρονημάτων· καὶ αἱ τὰ μέγιστα φιλελευθεροὶ ιδέαι ἀπεδείχθησαν βασιλεύουσai εἰς τὰ στήθη τῶν μᾶλλον τυραννουμένων καὶ περιορισμένων λαῶν. Μέγα τοῦτο μάθημα διὰ τοὺς διοικούντας, ὅσοι ἐφαντάζοντο, ὅτι ἠδύναντο διὰ λογοκρισίας καὶ κατασκόπων νὰ στηρίξωσι τὸ ἑαυτῶν κράτος. Δὲν ἦσαν οἱ καρβουνάριοι τῆς Ἰταλίας οἱ μεγαλοφωνότερον ἀπαντήσαντες πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς Σαίνης φωνήν. Τὰ τέκνα, οἱ παιδαγωγούμενοι τῆς Αὐστρίας, τοῦ Μετερνίχου οἱ λαοὶ, ἰδοὺ τίνες ἐκρυπτον εἰς τὰ γενναῖα αὐτῶν στήθη τὰς γενναίας ιδέας. Οἱ φιλήσυχoi, οἱ φιλόνομοι, οἱ δυσκίνητοι τῆς Γερμανίας λαοὶ, καὶ αὐτοὶ συνεκινήθησαν.

Καιρὸς ἦτο λοιπὸν νὰ ἔλθωσι πλέον εἰς συναίσθησιν οἱ κυβερνῶντες. Ἐὰν ἦσαν παράλογοι, ἀσύνητοι, ἀτάσθαλοι αἱ ἀπαιτήσεις καὶ αἱ ἐπιθυμίαι τῶν ὑπ' αὐτοὺς λαῶν, ἦσαν βέβαια τοιοῦτοι καὶ οἱ ταύτας ἀποτείνοντες οὗτοι λαοί· καὶ τότε κατακριτέα βεβαίως καὶ ἀποδοκιμαστέα καὶ ἡ ἐπὶ τσοσῦτα ἔτη κυβερνώσα καὶ διὰ τσοσούτων μέσων μὴ κατορθώσασα καλῶς αὐτοὺς νὰ παιδαγωγήσῃ Κυβέρνησις. Ἐὰν δὲ εὐλογοὶ καὶ δίκαιαι ἦσαν αἱ ἀπαιτήσεις, οἱ κυβερνῶντες ὄφειλον εἰλικρινῶς νὰ τὰς παραχωρήσωσι καὶ εὐσεβῶς νὰ τὰς ἐγκαθιδρύσωσι καὶ στερεώσωσιν αὐτάς. Τί δικαιότερον, τί εὐλογώτερον παρὰ τὴν φλογερὰν ἐπιθυμίαν

τῶν φιλησυχῶν τῆς Γερμανίας λαῶν, νὰ συνενωθῶσιν εἰς ἓν ἔθνος, εἰς ἓν κράτος, εἰς μίαν πολιτείαν! Ἐξελέχθησαν, διωρίσθησαν οἱ σοφώτεροι ἄνδρες τῆς σοφῆς Γερμανίας νὰ ἐξετάσωσι καὶ νὰ σκεφθῶσι, καὶ δὲν ἡδυνήθησαν νὰ εὕρωσιν οὐδὲν δικαιολογούν καὶ νομιμοποιούν τὸν κατακερματισμὸν τῆς Γερμανίας εἰς τριάκοντα πέντε περίπου ἡγεμονίας. Ποῖος ὁ λόγος νὰ στεναζῶσιν ὑπὸ ἰδιαζοντας καὶ ἰδιογνώμονας νόμους, νὰ ἔχωσι τοσαῦτα ἰδιόρρυθμα νομισματικῆς καὶ τελωνιακῆς ἐκτιμήσεως συστήματα λαοὶ τὴν αὐτὴν γλῶσσαν λαλοῦντες, τὰ αὐτὰ ἔχοντες ἔθιμα, τὴν αὐτὴν ἱστορίαν, τὰς αὐτὰς παραδόσεις, τὰ αὐτὰ αἰσθήματα, τὰς αὐτὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας! Οὐδεὶς ἄλλος λόγος εἰμὴ διότι τριάκοντα πέντε περίπου καπιτάνοι τοῦ μεσαιῶνος κατῳρῶσαν ν' ἀντιποιηθῶσιν ἰσχύν τινα καὶ ἐπὶ ῥῶν καὶ κράτος ἐπὶ τῶν συγχρόνων αὐτῶν. Νομιμότης δὲ εἶναι ἡ κληρονομικὴ διαδοχὴ παντὸς ἀνεξαίρετως, ὅτι τις φθάσας ἀπέκτεσε. Αὕτη εἶναι ἡ λογικὴ τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου τούτου, καὶ ἀπέναντι τοιούτων δικαίων λόγων ὀφείλουσι νὰ μηδενισθῶσιν αἱ δίκαιαι τῶν πολιτισμένων λαῶν εὐχαὶ καὶ ἐπιθυμίαι. Δύο δὲ ἤδη ὀλοκλήρους ἑναυτοὺς διασπαράσσεται ἡ Εὐρώπη, καὶ ἀλληλοκτονοῦνται τὰ τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πατρίδος διὰ νὰ τραφῇ καὶ εὐφρανθῇ ἡ φιλόδοξος καὶ κενόδοξος καρδίᾳ ὀλίγων οἰκογενειῶν. Εὐτυχεῖς καὶ ἀξιομακάριστοι οἱ Πατέρες, ὅσοι διὰ τῆς ἰσχύος τῶν λογγῶν καὶ τῶν πυροβόλων κερδήσωσι τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν τέκνων αὐτῶν. Τοιοῦτὸν τι ἐπιχειροῦσι νὰ κατορθώσωσι τὴν σήμερον καὶ οἱ ἡγεμόνες τῆς Εὐρώπης.

Ἄλλ' ἡ Εὐρώπη ξυμπασα κυμαίνεται, φοβεραὶ δὲ καὶ διαρκεῖς εἶναι αἱ τῶν λαῶν κινήσεις. Ἡ Οὐγγαρία γενναίως καὶ νικηφόρος ἀνίσταται κατὰ τῆς βαρυδαίμονος Αὐστρίας, οὐδ' ἐδειλίασεν ἀπέναντι καὶ αὐτοῦ τοῦ κολοσσοῦ τῆς Ῥωσσίας· δις δὲ ἤδη προσέβαλε τοὺς Ῥώσους καὶ ἔτρεψεν αὐτοὺς εἰς φυγὴν ἐν Τρανσυλβανίᾳ· ἐκυρίευσε τὴν Πέσταν, καὶ ἤδη εἶναι πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Βιέννης· ἡ ἐπαγγελθεῖσα τῶν Ῥώσων ἐπικουρία προβαίνει βραδεία, ὃ δὲ γενναῖος Μπέμ καὶ ὁ κραταῖος Δεμβίνσκυς, τὰ μεγαλόψυχα καὶ πιστὰ τέκνα τῆς γενναιοφρόνος Πολωνίας φλέγονται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ χύσωσιν ἀκόμη μίαν φορὰν Ῥωσικὸν αἷμα· τῶν δὲ αὐτοκρατόρων τῆς Αὐστρίας ὁ μὲν πρῶν κατέφυγε πάλιν εἰς Ἰνσβρούκην, ὁ δὲ ἡδὴ βασιλεύων προσέφυγεν εἰς τὸν ἐν Πρεσβούργῃ στρατὸν του, διὰ νὰ ᾔναι ἀσφαλέστερος ἐν τῷ μέσῳ τῶν στρατιωτικῶν ταγμάτων. Τὸ δὲ μέγα τῆς Γαλλίας ἔθνος, ἀγανακτῆσαν διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς ἐπιβόλου πολιτικῆς τοῦ Βοναπάρτου, ἡ δὲ διαμαρτυρησις αὕτη ὡς ἄλλη φωνὴ τοῦ Πηλείδου Ἀχιλλέως θέλει ἀκουσθῇ ἐγκαίρως ἐν τῷ μέσῳ τῶν μαχομένων Πολωνῶν καὶ Ῥώσων. Πολλάκις μεγάλα συμβεβηκότα γεννῶνται ἐκ μικρῶν αἰτιῶν, καὶ οἱ γενναῖοι Ῥωμαῖοι, οἱ δις ἀποκρούσαντες καὶ Γάλλους καὶ Ναπολιτάνους, θέλουσιν ἴσως μεταβάλεϊ τὴν κατάστασιν τῆς Εὐρώπης. Ἡ Βενετία ἀντέχει. Τὸ Πιεμόντιον, προδοθὲν ὡς μὴ ὀφείλεν, ἡσυχάζει караδοκούν. Ἡ Γερμανία ἅπασα συνταράττεται. Ἐπαναστάσεις ἐν Βαυαρίᾳ, ἐπαναστάσεις ἐν Σαξονίᾳ καὶ ἐν Πρωσσίᾳ, καὶ ἂν οἱ βασιλεῖς φανῶσι πρὸς καιρὸν νικηταί, τὰ ἔθνη ὁμως δὲν ἔχουσιν ἓνα λαιμόν· οὐαὶ εἰς τοὺς ἔχοντας ἓνα μόνον. Ἡ ἐκδίκησις τῶν λαῶν ἀργεῖ, ἀλλ' εἶναι φοβερά. Οἱ Βασιλεῖς ἐὰν νικήσωσι διὰ τῆς βίας, δύνανται νὰ διατηρηθῶσι μόνον διὰ τοῦ ἀπολυτισμοῦ. Ἄλλ' εἶναι πλέον τὴν σήμε-

ρον δυνατός ἐν Εὐρώπῃ ὁ ἀπολυτισμός; Κάνεις φρόνιμος δὲν τὸ πιστεύει. Ἐὰν δέ ποτε ἀκουσθῇ καὶ πάλιν νέα ἐκ τῆς Σαίνης φωνή, αἰμοδιψής θέλει εἶσθαι τότε ἡ μεγάλη κραυγὴ τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων τῆς Εὐρώπης, χαίρει πᾶς φιλόπατρις Ἕλλην, στρέφων τὰ βλέμματα του πρὸς τὴν Πατρίδα. Χάρις εἰς τὴν συνέσιν τῶν λαῶν καὶ τῶν Κυβερνήσεων, τὸ ἔθνος ἡμῶν ἀπολαύει ἄκραν εἰρήνην ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ. Εἶθε δὲ ὁ παναγαθὸς νὰ ἐπιπέμψῃ καὶ εἰς τὴν ἀδελφὴν μας Εὐρώπην ἄγγελον εἰρήνης, ὁμονοίας τε καὶ ἀγάπης.

— Ἐξεδόθη δαπάνη τοῦ ἐν Ἀθήναις τυπογράφου καὶ βιβλιοπώλου Κ. Ἀντωνιάδου βιβλίου τι λίαν περιεργον, ἐπονομαζόμενον **Η ΡΩΣΙΑ ΕΠΙ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α΄** ὑπὸ **IBAN GOLOBINOY**. Σύνκειται δὲ ἐκ σελιδῶν 624 εἰς 16^{ον} καὶ τιμᾶται δραχ. 3. Συνιστῶντες δὲ τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς τοὺς φιλοπεριέργους· ἀναγνώστας κατατάσσομεν ἐνταῦθα τὸν πίνακα τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων ὡς τὴν ἀρίστην αὐτοῦ σύστασιν.

Πρόλογος σελ. 1. — Ἡ καταδρομὴ σελ. 7. — Α. Ἱστορικὴ Σύνοψις τῆς Βασιλείας τοῦ Νικολάου σελ. 33. — Β. Γενικὴ Ἐποψις σελ. 75. — Γ. Περὶ τοῦ Τόπου σελ. 75. — Δ. Χαρακτὴρ τοῦ Λαοῦ σελ. 110. — Ε. Εἶδος τοῦ Βίου σελ. 128. — Σ. Κυβερνήσεις σελ. 146. — Ζ. Πολιτικὴ σελ. 175. — Η. Ἀστυνομία σελ. 189. — Θ. Νικόλαος Α. σελ. 218. — Ι. Οἱ περὶ τὸν Νικόλαον σελ. 275. — ΙΑ. Δημοσία Ὑπηρεσία σελ. 309. — ΙΒ. Ποινικὴ Νομοθεσία σελ. 335. — ΙΓ. Τάγματα σελ. 377. — ΙΔ. Περὶ τῶν Τάξεων τοῦ Λαοῦ σελ. 385. — Εὐγενεῖς σελ. 385. — Δουλοπάροικοι σελ. 407. — Κλῆρος Ἱερωμένων σελ. 425. — Κλῆρος Κοσμικὸς σελ. 427. — Κάτοικοι τῶν Πόλεων σελ. 429. — Χωρικαὶ Δημοκρασίαι σελ. 437. — ΙΕ. Ἀνώτατα Διοικητικὰ, Νομοθετικὰ καὶ Δικαστικὰ Συμβούλια σελ. 440. — Τὸ Συμβούλιον τῆς Αυτοκρατορίας σελ. 440. Τὸ Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν σελ. 445. — Ἡ Γερουσία σελ. 448. — Ἡ Σύνοδος σελ. 458. — ΙΣΤ. Ὑπουργεῖα σελ. 459. — ΙΖ. Ἐπαρχιακὴ Διοίκησις σελ. 483. — ΙΗ. Βιομηχανικὴ Κατάστασις σελ. 518. — ΙΘ. Ὁ Στρατός σελ. 534. — Κ. Ὁ Καύκασος σελ. 549. — ΚΑ. Φιλολογία σελ. 569.

— Ἐξῆλθε δὲ τῶν πιστηρίων καὶ ἡ *Συμαίς* τοῦ Κ. Σιμωνίδου, ἀφιερωμένη τῷ κλεινῷ Κ. Α. Μουστοζυῖδῃ, (καὶ τοι φοροῦσα δισχίλια κωδούνια). (*) Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ Κ. Α. Μουστοζυῖδης θέλει ἀποποιηθῇ τὴν ἄνευ ἀδείας αὐτοῦ ἀφιέρωσιν ταύτην.

(*) Σελ. 11 α δισχίλιοι γέροντες... κρατῶν καθ' εἷς ἐν κωδωνίσκον ἐκωδώνιζε θλιβερώς εἰς κάθε βῆμα, καὶ ἐμέμφοντο ἑαυτοὺς, ὡς μὴ πράξαντες οὐδὲν ἄξιον σεβασμοῦ καὶ ἀθανασίας κ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Μαΐου 1849.